Expedícia Východ 2009.

Kde sú hranice ľudských síl? Na túto otázku neustále hľadáme odpovede. Skupiny a jednotlivci s nezlomnou vôľou, silou a odvahou nám každý deň prinášajú nové a nové dôkazy o tom, že tieto hranice natrvalo stanoviť nemožno. Aj RC Drift team sa rozhodol posunúť pomyselnú čiaru a dokázať, že kvalitný RC Drift na Slovensku existuje aj ďalej na východ od Popradu. Dokázať to sa títo priekopníci preto vybrali na najvýchodnejší RC Drift Challenge v histórii, až do metropoly východu, do mesta dómu Sv. Alžbety, do mesta Rudiho Anakondu Šustera, Noriky a Braňa či do mesta, ktorému polovica „Blavákov“ hovorí domovina. Vybrali sa do Košíc. Ta ňe?

Kapitola (Momova) Prvá.

Z hlavného stanu RC Drift teamu, ktorý je v Bratislave, sa vybrala odvážna družina v troch povozoch smerom na východ. Zakiaľ Šalát a Tinka, ops, pardón, Jurik, sa rozhodli atakovať Košice severnou cestou, Andyk so svojou posádkou (Andykova krajšia polovička Janka (Lili) so Shadowom) sa rozhodli opáčiť útok južnou cestou, ktorá je zradná. Šalát s Jurim si vybrali istejšiu, takzvanú „hlavnú piatkovú cestu výhodňára“ , na ktorej hrozilo menšie nebezpečie, no aspoň mohli cestou pribaliť čakajúcich dobrodruhov Moma v Pezinku, Maja s Miladkou v Trnave a MarcelZa v Považskej. Po doplnení posádky a paliva na pumpe s obsluhou pre postihnutých sa vydali vstriec divočine, kde nestačí pri náznaku problémov trikrát zatrúbiť. Severnou tiesňavou sa skupiny priblížili k Ružomberku, nereflektujúc plány jedotlivca z Pezinka, vykašľali sa na návštevu krás Liptovskej Teplej a rozhodli sa doplniť energiu a deficit ovečkových vankúšikov v Liptovskom Jáne. Potom pokračovali do Popradu, kde sa pred prekročením doposiaľ najvýchodnejšej hranice RC Drift mapy rozhodli doplniť zásoby jedla a pitia. Potom nasledoval odchod do Driftu neznámych končín. A bola že to cesta strastiplná.

Kúsok za Popradom sa skupina rozhodla pokračovať cez Spišskú Novú Ves a tu by bolo vhodné načať novú kapitolu

Kapitola (Momova) druhá.

Kde sa vzal, tu sa vzal... Spišský Štvrtok. Pre skupinu ako takú nevýznamné miesto bolo na 40 minút domovom polovici z nich. Hlavný komunikátor Momo sa ujal komunikácie s domorodcami a zjavne sa mu v šírení posolstva RC Driftu na východ darilo. Druhá polovica skupiny sa zatiaľ rozhodla okúsiť šťastie v Spišskej Novej Vsi, kde sa im po známosti podarilo vymeniť papieriky za nový tovar na testovanie. Obe skupiny sa potom stretli za mestom a pokračovali smerom na Košice.

Samostatná Andykova skupina v tom čase už zápasila s problémami, ktoré im južná cesta nachystala. Neponáhľajúce sa Karosy, lenivé TIRáky a kusy plechu čakajúce na nevinnú gumu čo by mohli preseknúť sa im postarali o krušné chvíľky. Ich to však neodradilo a do cieľa cesy prišli ako prví, za čo im patrí večná sláva (no nie že by im to na niečo bolo).

Severné skupiny idúc cestou zistili, že sa zmráka. Nie len obloha, ale aj okolné obyvateľstvo. Hlúčiky potmavších mláďat našich spoluobčanov na okrajoch hniezd zdvíhali adrenalín u vodičov z obavy o čistotu ich predného skla a celistvosti ich nárazníkov. Naštastie, tieto stretnitia s tretím druhom nezanechali následky a skupina sa šťastne dostala do cieľa tejto misionárskej cesty, kde ich už čakal miestny šaman Michell aj s manželkou.

Nasledoval spoločný večerný program, dopĺňanie tekutín a poživatín a všeobecné veselie až do rána.

Ráno s východom slnka... sa nedialo nič. Skupina dospávala do poslednej voľnej minúty a až okolo 8:00 sa vydala na cestu k dráhe. Tú po menších, ale ozaj malých, trampotách všetci našli a zišli sa na predpretekovom tréningu. Boli tu: Šalát, Andyk, Jurik, Marcelz, Momix, Shadow, Majo, Jox, Dodo, Gino, Jančo, Luky, Luky 202, Michell, Magura, Pitulee, David a Laco.

Kapitola (Momova) tretia.

Trať bola vyčistená a okrem toho, že bola na asfalte, sa od našej bežnej kobercovej ani moc neodlišovala (aj keď mohla). Akurát, že bola postavená ozaj náročne, so zákrutami za ktoré by sa asi aj staviteľovi kobercovej trate muselo ešte tri dni štikútať. Pretekári neznalí miestneho profilu a nezvyknutí na jazdu po asfalte boli v malej nevýhode, ale taký je svet RC Driftu. Driftovať treba vedieť na hocičom a zvládnutie trate je na umení pretekára.

Po krátkom tréningu sa začalo s kvalifikáciou, ktorá mala tri kolá. V prvom sa väčšina pretekárov len zoznamovala s traťou, no postupom času v ďalších kolách bolo vidno ich zlepšovanie sa. Kvalifikáciu s prehľadom viedli Jančo s Ginom (nie, to nie je názov drinku), ktorým sekundovali výborne sa adaptujúci Marcelz, Shadow a maďarský zástupca Magura s novou, brandovanou karosériou. Podmienky na trati zamiešali obvyklým poradím a tak sa do prvej skupiny prebojoval ešte Jox a Michell. V druhej skupine sme tak mohli vidieť (v poradí) Lukyho, Pituleeho, Šaláta, Momixa, Doda, Andyka, Jurika, Laca, Maja, Davida a Lukyho 202.

Boje v B skupine boli tvrdé. Ak pominieme viacmenej povinné jazdy favoritov v súbojoch so začiatočníkmi, tesné súboje Moma s Dodom, Šaláta s Majom či Lukyho s Andykom boli predzvesťou toho, čo nás malo čakať na vrchole Driftového rebríčka. V kvalifikácií sa najlepšie darilo Lukymu s Dodom, ktorí si v B finále nič nedarovali. Po predlžovaní súboja z neho napokon vyšiel víťazne Luky, no vo vidine vecnej ceny od Novaku prepustil postupovú priečku do Ačka Dodovi.

Kapitola (Momova) štvrtá.

Tým bola naša skupina A kompletná a mohli nastať finálové boje. Úzka a veľmi špecifikovaná trať však neponúkala pretekár
om veľa v
oľnosti a slobody. Ich jazda tak bola veľmi, ale až priveľmi rovnaká a odsledovať rozdiely medzi pretekármi bolo náročné. Vo štvrťfinále sme videli Janča s Dodom (postúpil Jančo), Gino porazil domáceho pretekára Michella, Marcelz ukázal chrbát Shadowovi a Maruga sa vo veľmi dlhom a vééeľmi vyrovnanom súboji musel nakoniec pokloniť Joxovi.

Prvé semifinále sa tak premenilo na súboj dvoch skoro domácich hráčov Gina s Jančom a druhé bolo premiérovým duelom Joxa s Marcelom. Finálovú účasť si nenechal ujsť Jančo s Marcelom a Joxovi s Ginom ostal súboj o tretie miesto. Oba finálové duely boli takpovediac, epickými. Trvali neuveriteľne dlho, pretekári prechádzali traťou v ideálnej stope a moc predbieha ní sme si tak neužili. V boji o najmenší pohár mal napokon viac štastia Jox a získal tak svoj premiérový pohár v tomto ročníku.

Samotné finále bolo zlým snom pre rozhodcov. Išlo o neskutočne vyrovnanú súboj a jediným rozdielom boli občasné chybičky riadenia, ktoré však nehrajú pri samotnom hodnotení takú veľkú úlohu. Celá skupina rozhodcov, 2 hlavní a 3 pomocní, sa dlho nevedeli zhodnúť na mene toho lepšieho, až napokon pri jednej z nekonečných jázd sa Marcel pretočil, Jančo nie a tak sa hlavní rozhodcovia rozhodli vyhlásiť Janča za víťaza.

Sláva Jančovi, sláva víťazovi!

Tak sme počas západu slnka odovzdali víťazom poháre, ceny od Novaku pre víťazov oboch skupín, ktoré venoval dovozca (www.teamnovak.cz), krásny bonsaj od Bonsajcentra (www.bonsajcentum.sk) pre Janča a buchli sme im nad hlavami tubu konfiet. Deň sa tak naplnil a slnko mohlo kľudne zapadnúť. Pretekári sa rozišli do domovov spolu s lúčmi slnka a naši dobrodruhovia obývajúci chatky pri bazéne sa po výdatnom jedle pobrali do chaty a rozoberali uplynulý deň až do polnoci.

Poďakovanie patrí našej východnej posádke, Michellovi z Košíc, ktorý nám zabezpečil výbornú trať a zázemie pre pretekárov a aj Popradskej posádke, ktorá mu pomohla postaviť trať a iné veci. Ďakujeme aj Košickému modelárksemu klubu za poskytnutie dráhy a dúfam že im to jedného dňa budeme môcť oplatiť.

Noc sadla na oči našich hrdinov a keď prišlo ráno, pobrali sa domov... ale to by už bol iný príbeh a kapitola (Momova) piata. :-)